

[Valbak.]

forslag går nok dybere. Forslagsstillerne mener, som vi, at kiropraktisk metode bør have en godkendt plads inden for rammen af vort sundhedssystem. En sådan udvikling sigter de fire forslag imod, kiropraktorernes, lægeforeningens, udvalgsflertallets og nu forslagsstillerens; ingen har foreslået, at kiropraktik bør stå uden for vort sundhedssystem. Selv de mest skeptiske i udvalget har altså ikke villet frakende kiropraktiske håndgreb effekt i egnede tilfælde. Det ligger da også sådan, at en del fysurger og fysioterapeuter har lært sig de særlige håndgreb og benytter dem.

Mit parti vil medvirke til en udvikling i retning af, at kiropraktisk metode får en fastslået plads inden for vort offentlige sundhedssystem. Men tungtvejende principielle grunde taler for, at vi som første skridt må foretrække, hvad et flertal i kiropraktorudvalget har peget på; hvis ordningen da kan bringes til at fungere.

Vi foreslår forslaget udvalgsbehandlet. Det er vort bestemte ønske derigennem at nå til klarhed over, om kiropraktorudvalgets flertalsforslag kan bringes til at fungere. Bliyer svaret et ja, så tror jeg også, at forslagsstillerne selv vil foretrække det fremfor at fastholde deres eget forslag. Overbevises vi om, at lægerne ikke kan fås i tale på flertalsforslagets grund, så vil mit parti realitetsdrøfte øvrige forslag om muligheder, som måtte foreligge, herunder det socialdemokratiske forslag.

Morten Lange: Jeg forstår, at det forslag, vi diskuterer i dag, nærmest har karakter af et brev til Den almindelige danske Lægeforening. Kære venner, kan I være manerlige! Det er selvfølgelig en lille omvej at gå, men jeg synes i og for sig, at baggrunden for at sende sådan et brev er helt i orden. Når man kommissionsmæssigt er blevet enig om, at refusion skal kunne ske ved henvisning, så ligner det ikke noget bagefter at finde alle mulige undskyldninger for, at man alligevel ikke vil være med. Sådan er der så mange ting i denne verden, der ikke kommer til at fungere, men det er vi altså normalt ikke rigtig til sinds at finde os i. Så ville vi være et dårligt folketing.

Men hvis denne udvej med henvisning fra læger bliver realiseret, åbnes der i virkelig-

heden for posen. For hvis det er løsningen, hvad jeg mener der var meget der tydede på, har vi herigennem også peget på det næste led, nemlig at kiropraktik er anerkendt som et led i behandlingen af sygdom og svagelighed. Derefter rejser sig så det næste spørgsmål, om autorisation og om uddannelse.

Jeg vil egentlig helst have det sidste først. Vi uddanner til en masse funktioner inden for helbredssektoren. Det er jo ikke bare læger, vi uddanner. Vi uddanner på mange niveauer, men af en eller anden mærkelig grund er kiropraktoruddannelsen blevet et nordamerikansk patent. Det kan ikke være rigtigt. Hvis beslutningen om, at der kan henvises til kiropraktorer, er korrekt, hvad jeg mener den er, så må den helt klare konsekvens være, at vi herhjemme må have etableret først og fremmest en uddannelse og dernæst som en klar følge heraf en autorisation. Men det forekommer mig, at spørgsmålet om uddannelsen i virkeligheden må være det primære for at få et nyt led officielt indlagt i hele spørgsmålet om sygdomsbekæmpelse i Danmark.

Jeg synes, det er godt, vi har fået forslaget frem. Jeg har sympati for dets intentioner. Jeg vil tro, vi vil få den bedste løsning ved et samarbejde imellem kiropraktorer og læger. Det er på alle måder det sikreste og det fornuftigste, men hvis lægerne ikke vil, bliver vi nødt til at finde andre udveje også på kort sigt, men jeg synes, at selv på relativt kort sigt bliver vi nødt til at tage de to næste led i kæden med: uddannelse og autorisation. Vi kommer ikke uden om, at vi her har en behandlingsmåde, som er så bredt anerkendt, dels i befolkningen, dels rundt omkring i verden, at vi vil stå os ved at lade den bygge på en uddannelse, ligesom alle mulige andre funktioner i sundhedssektoren gør. Jeg kan ikke forestille mig, at vi i det lange løb legitimt kan henvise til en behandling, hvortil der legitimt kan ydes tilskud, uden at vi samtidig sørger for, at de grupper, der giver behandlingen, har en dertil svarende uddannelse.

Kjær Rasmussen: Nu har vi jo hørt meget om, hvad den ene gruppe har sagt, og hvad den anden gruppe har sagt i forbindelse med spørgsmålet om sygekassestøtte til kiropraktisk behandling. Det er givet, at det er